

క్రొత్త జాడ్యం

ఈ మధ్యనే ఓ క్రొత్తరకం జాడ్యం ప్రపంచంలో ప్రవేశించినట్టూ, బర బరా ప్రాకిపోతున్నట్టూ పసికట్టబడింది. అంతర్జాతీయంగానూ, జాతీయంగానూ, స్థానికంగానూ సైతం యీ వ్యాధి నాగుజెముడు తెగులు కంటే కూడా మహావేగంగా వ్యాపించుతోందట!

సామ్రాజ్యవాదుల, వారి వంశీయుల, గోత్రీకుల రక్తనాళాలు యీ వ్యాధి ప్రవేశానికీ, అభివృద్ధికీ అస్కారమిస్తున్నట్టు ఆధారాలు కూడా అనంతంగానే దొరికాయట!

ఈ వ్యాధి ఎప్పుడు, ఎక్కడ, ఎలా ప్రారంభమయిందీ సవివరంగా పేర్కొనడం అంత సులభంకాక పోయినా లభ్యం మాత్రం అవును.

అసలీ జాడ్యంయొక్క జన్మస్థానం అమెరికా అనీ, అచిరకాలంలోనే అన్ని దేశాలకూ చర చరా అంటు కొంటూ — ఆఖరుకు సాత్విక, ఆధ్యాత్మిక, అహింసలకు పురిటిగడ్డ అయినటువంటి పుణ్య భారతభూమిని కూడా పులుముకుసి అలముకొంటున్నదనీ అనడానికి ఆవకాశాలు అనేకం.

ముప్పై నాలుగు

ప్రప్రథమంగా యీ వ్యాధిని గురించిన భోగట్టా ప్రపంచానికి పరిచయం కావడంలో బహుగా పనికివచ్చిన పవిత్రమూర్తి మిస్టర్ ఫారెస్టాల్. ఆయన పేరుతోనే దీనికి 'ఫారెస్టాల్ జాడ్యం' అన్న పేరు స్థిరపడి పోయింది.

మిస్టర్ ఫారెస్టాల్ అంటే అమెరికా ప్రభుత్వ రక్షణశాఖా కార్యదర్శి. సోవియట్ రష్యాకు వ్యతిరేకంగా యుద్ధాన్ని కొనసాగించటానికి బ్రహ్మాండమైన వ్యూహాన్ని తయారుచేసిన ప్రముఖుడు, పెద్ద ఎత్తున మారణాయుధాల ఉత్పత్తిని తన ఆధిపత్యానే సాగించినవ్యక్తి. ప్రపంచ మంతటా, మారుమూల దేశాలలో సైతం సోవియట్ పై దాడికి కీలకస్థావరాలు సంపాదించడానికి నడుంకట్టినవాడు. అలాంటి ప్రముఖవ్యక్తి — పాపం!

“మిస్టర్ ఫారెస్టాల్ కు మతిపోయింది. గతకొద్ది వారాలనుండి దాని చిహ్నాలు కనబడుతున్నాయి..... ఎర్రసైన్యం- అని ఏదో సంధించినట్టు గోల మొదలు పెట్టాడు. ఎంతో అతికష్టమీద అతన్ని పట్టుకొని ఇంట్లోకి తెచ్చారు...”

అమెరికా రేడియోలో
1949 ఏప్రిల్ 10 న.
డ్రూపియర్స్ ప్రసంగంనుంచి

అసలు విషయం ఏమంటే - మిస్టర్ ఫారెస్టాల్ కు ఏదో ఓ శుభముహూర్తాన ఆకస్మికంగా ఒక పిడుగులాంటి వార్త బుర్రలో ప్రవేశించింది. 'అమెరికా మీద రష్యన్లు బ్రహ్మాండమైన దాడి ప్రారంభించార'ని అతని తలలో జిగేల్ మని మెరసినట్టయింది. దీనికి కారణం విచారించగా బజార్లో ఫైర్ సైరన్లు మోగడమేనని తెలియపచ్చింది. ఆ తక్షణమే ప్రక్కమీదినుంచి ఎగిరి పడ్డాడు. పట్టుకోవడం సైతం కష్టమయింది. యింతలో సైరన్ రెండోసారి మోగింది. యికనేం? ఫారెస్టాల్ బాజార్ను పడ్డాడు. ఎర్రసైన్యం ఎర్రసైన్యం అని గోలకు లంకించుకున్నాడు. ఎంతో అతికష్టమీద అతన్ని పట్టు కుని యింట్లోకి తెచ్చారు...

అయితేనేం? ఆ తర్వాత పథ్నాలుగు అంత స్థుల హాస్పిటల్ మీదినించి అమాంతం పరిగెత్తబోయి అక్కడినుంచే క్రింద పడ్డాడు.

'పాపం శపించుగాత!'

ప్రభువునందు నిద్రించేందుకు పరలోకం వెళ్లి పోయాడు.

పోతూపోతూ నాగజెముడు తెగులులాంటి యీ వ్యాధినిమాత్రం ప్రపంచమీదికి వదిలి తన వంశ వినాశనానికి పునాదులువేసి పోయాడు.

ఇతి అంతర్జాతీయం.

ముప్పై ఆరు

యిక - బోల్లి విక్ భూతాల పేరుతో గాభరా
పడి గంతులువేసి, గల్లంతౌతున్న యిలాంటి కేసులు
జాతీయంగా కూడా అనేకం పరిశోధించబడ్డాయి. అవన్నీ
కాక మచ్చు కొక్కటి మాత్రమే -

ఆ మధ్యనే ఒక మంత్రిగారు చికిత్స నిమిత్తం
ఊటీకి వెళ్లారు. ఆ డాక్టరు 'ఇది పారెస్టాల్ జాడ్యం'
అనీ, ఆ భూతాల విషయం పూర్తిగా మరచిపోయి
ఆ యా సందసవనాల సహజ సౌందర్యంపై ఆలోచనల్ని
కేంద్రీకరించమని సలహా చెప్పాడు.

మరునాటి వుడయమే మంత్రిగారు వాహ్యోళి
వెడలారు. కాని కొద్ది క్షణాలలోనే మంత్రిశేఖరుని
నోటినుంచి నురుగుదొబ్బలు బయలు వెడలసాగాయి.
వంటినుంచి చెమటలు కురుస్తున్నాయి. ఎదురుగా తోట
మాలి వంగి వంగి వస్తున్నాడు. 'ఇదేమి ఖర్మా?' అని.

'ఆఁ - ఆఁ - హంతకుడు - హంతకుడు' పెడ
బొబ్బలు పెట్టారు మంత్రిసత్తములు.

'పులీస్ - పోలీస్ -' సర్వాయుధ సపరివార
సమేతంగా హుటా హుటీవచ్చి వాలారు. మరి ప్రజా
మంత్రిగదా? వాలీ వాలడమే తోటచుట్టు ముట్టారు.
చెట్టూ, పుట్టూ, పొద, ఒకటూ? సర్వం కళ్ళతో దున్నే
శారు. పట్టు పట్టుమని 'ప్రముఖహంతకుడు' తోటమాలిని
పట్టేశారు. మంత్రిగారిని మంచంమీదికి మోశారు.

హాంతకుడిమీద అర్జంటు చార్జి బనాయిస్తున్నారు. కాగితాలు కాగితాలు వ్రాసేస్తున్నారు.

కళ్లు కాస్త కాస్త తెరుస్తున్నారు మంత్రీగారు.

“ఆఁ-ఆఁ-ఆఁ-” వణికిపోతున్నారు మంత్రీగారు.

వ్రాస్తున్న పెద్దమనిషి వామహస్తం వ్రాతగాడు. వంచిన తల ఎత్తుకుండా ఎడమచేత్తో గిలుక్కుపోతున్నాడు.

చూచాడు. చూచాడు మంత్రీగారు. ఎవరో వామపక్షాలకు చెందిన వాళ్లు చుట్టూ ముట్టినట్టేవుంది. చేశాడు ధైర్యం మంత్రీగారు. వామ పక్షవలయాన్నించి బయట పడాలని చూచారు. మూసుకున్నారు కళ్లు. దూసుకున్నారు, ఒక్క-దూకులో గొందివాకిట్టే పడి -

‘వామపక్షం-వామపక్షం’ - అని అరుచుకొంటూ-

‘ఎక్క-డ ? ఏరి ?’ వెతికాడు. ఎడమచేతివ్రాతగాడు తనను మినహాయించి మొత్తాన్నీ. సిబ్బంది సిబ్బంది మొత్తం తెల్ల మొగాలు వేసుకు చస్తున్నారు.

“ఏదీ ? ఏరి ? వామపక్షం. ఎక్క-డ ?”

ప్రమాదం ఏమిటో తోచనేలేదు వాళ్లకి. ప్రముఖ బోర్నివిక్ హాంతకుడు తోటమాలి తమతోనే

ముప్పైయెనిమిది

వున్నాడాయే-సంకల్పకూడా అలాగేవుండే. ఆలోచిస్తున్నారు.

అలాగని ఆలోచిస్తూ వూరుకొంటారా? ఆలోచించడానికా? వాళ్లకి ప్రభుత్వం అంతలేసి జీతాలీయడం. ఆలోచన మానేసి ఆజ్ఞలు ఆచరించడానికి ఆచారప్రకారం అంతా అటెన్షన్లోంచి బయల్దేరి అన్నివైపులా పొదలూ పుట్రిలూ గాలిస్తూ కంచెలన్నీ తెగదిరుగుతున్నారు. ఏం జరిగిందో, ఏం జరుగుతోందో, ఏం జరగనుందో వాళ్లకేమీ తెలియదు.

యింతలో ఓ వైపునుంచి రొప్పుతూ రోజుతోన్న మహాధ్వని వినవచ్చింది. ఆ ధ్వనినిబట్టి పోయి చూస్తే మంత్రిగారు యువకోత్సాహంతో, దీర్ఘ శ్రీమానంతరం పొందిన అలసటతో, దుడ్డుకరిమీద గడ్డం మోపి, శరీర భారాన్నంతా దానిమీద వదిలేసి చమటలు కక్కుతూండడం గమనించబడింది. ఆ చుట్టూవున్న ఎర్రగులాబీ పొదలు, ఎర్రగన్నేరు చెట్లు మందార పందిళ్లు అన్నీ సమూలంగా ఛేదించబడి నేల కరుచుకొని వున్నాయి. అంతమేరా ఆకాశంలో గులాబీ, మందారా పూరేకులు గాలిలో తూనీగల్లా ఎగురుతున్నాయి.

మంత్రిగారిని చూస్తే అంత సిబ్బందికీ హడలెత్తింది.

మంత్రిగారు దుడ్డుకర్రను దూరంగా విసిరి

పాశేశారు. హుటా హుటీ భవనంలోకి వెళ్లిపోయారు. టెలిఫోన్ నిర్విరామంగా గంటలకొద్దీ మోగింది. పత్రికా విలేఖరులు గుంపులు, గుంపులుగా వచ్చారు, పోయారు.

మర్నాటి పత్రికలలో గుమ్మడికాయలంత పతాక శీర్షికలలో - 'ఎర్రదయ్యలు తనని చంపడానికి పన్నినకుట్రల్ని ఎంత ధైర్యోపేతంగా, ఎలా ఏకాకిగా, విజయ వంతంగా, భగ్నం చేశారో -' అదంతా సవివరంగా పేజీలకు పేజీలు వార్తలు దేశాన్ని కప్పివేశాయి. కొన్ని పత్రికలు ప్రత్యేక సచిత్ర సంచికలు సైతం ప్రకటించాయి.

ఆ తర్వాత వారం రోజుల్లో గొప్ప మేజర్ జనరల్ నాయకత్వాన ఎర్రదయ్యల వేటకు ప్లానులు సిద్ధమయ్యాయి. అన్ని జాతుల, ఎర్రపూలు, కాయ గూరలు నాశనం కావించడానికి జైత్రయాత్రకు ఓ ముహూర్తాన ప్రారంభోత్సవం జరిగింది.

ఆ తర్వాత మరో వారానికి 'ఎరుపు' అనే ప్రతిదాన్ని నిషేధిస్తూ అత్యవసర ఆర్డినెన్సు జారీచేయబడింది.

ఇతి జాతీయం.

* * *

ఈ ఘోరప్రమాదాలతో కూడిన జాడ్యమే, ఆంధ్రా వనిలో కూడా, వాడవాడలా, వారి భూస్వామ్యసోదరులను

నలభై

లంకించుకొని తీవ్రవ్యాధిగా వేధిస్తున్నట్టు అనేక రిపోర్టులున్నాయి. ఉదాహరణకు :- ఓ రిపోర్టు

... గ్రామం-'క'. కాలం-1949 జూన్.

విషయం — ఈ గ్రామపరిసరమంతా ఎర్ర ప్రమాదం జాస్తిగా వున్నట్టు ఎప్పుడోకని పెట్టబడింది. అందుకైన అత్యవసర చర్యలు అర్జంటు అర్జంటుగా తీసుకోబడి 'ఎర్ర' అనబడే సమస్తమూ; ఆ ఆలోచనా సహితంగా దుంపనాశనంకావించబడి విజయ స్తంభమునాటి గ్రామాలలో యీ 'క' ప్రధాన గ్రామం.

సదరు విజయోత్సవాలసందర్భంగానే — ఈ దుంపనాశనానికి అనాదిపునాది నాయకుడైన శ్రీతల్లివేరు గార్ని ఈ 'క' గ్రామంలోని పిల్లవేరులు సన్మానించేందుకై ఆహ్వానించారు. పంచభక్త్యపరమాన్నాలతో విందులూ విడ్డూరాలూ జరిపారు. ఆ రాత్రి గడిచి తెల్లవారినాక చూడగా శ్రీతల్లివేరులుంగారు ఎవరితోనూ చెప్పనైనా చెప్పకుండా స్వర్గానికి వెళ్ళిపోయినట్టు తేలింది, అసలు విషయాన్ని అన్ని ఆధారాలతో పరిశీలించినమీదటి సారాంశం ప్రకారం —

...ఆరాత్రి శ్రీతల్లివేరు అయ్యవారు-చుట్టూ సపరివార పహారాలతో సురక్షితమనుకున్న భవనంలో విశ్రమించినారనిన్నీ; యిక బయటపిల్లవేరు సేవాదళాలు - నాయకులు పెట్టినభయంతో గుండెలుగుప్పిళ్లలోపట్టుకుని,

గుడ్లు రెప్పల్లో పెట్టుకుని మాక ధైర్యంతో వెన్ను తట్టు
కుంటూ; ఎర్రదయ్యాలు ఎటునుంచివచ్చి పడతాయో ననే
పీచుపీచుభయంతో నిద్రపోతూన్న కమాండరు ఆధిపత్యాన
కాచుకొంటూనేవున్నారనిన్నీ; అయితే -

అలాంటి సమయంలో రెండు గంటల రాత్రు
ప్పుడు గాఢ నిద్రలో కాపలాను పర్యవేక్షిస్తూన్న కమాం
డరు గుండెలమీద గుభీమని ఎర్రదయ్యం దూకినట్టయింద
నిన్నీ; సదరు కమాండరు గోండు పెడుతూ ప్రక్కనేవున్న
ఆయుధాన్ని పథేలున అందుకొని అతిత్వరితంగా ఆజ్ఞలు
జారీచేస్తూ ఆ తందరలో ఆయుధం ఎటువున్నదికూడా
చూచుకునేవ్యవధిచాలక ఆపాట్నె పేల్చుకుని కాల్చుకు
న్నారనిన్నీ; ఆమోతకు కళ్ళింతలూ తుల్సింతలూ పడ్డ దళ
సభ్యులంతా ఎవడికివాడే ఎదటివాణ్ణి ఎర్రదయ్యంగా
ఎంచుకుని గోలగోలగా తాము క్రొత్తగానే కుచ్చుకున్న
విద్యాప్రదర్శనం సాగించారనిన్నీ; పోతే -

యీస్థితిలో లోపలి అయ్యవారు బయటితో
క్కిడికి కంగాను పడిలేచి వాకిళ్లుకానరాక పోపోయేదారి
లేక ఆశోపహతులై మంచాన్ని కావిలించుకుని బావురు
మన్నారనీ; ఏడుపూ ఎక్కిళ్లు పెనవేసుకుని పచ్చిపడి
ఉక్కిరిబిక్కిరై 'హామ్మ'ని-ఆవులించారనిన్నీ; అదే ఆఖరి
ఆవలింతనిన్నీ; అభిజ్ఞవర్గాలవారి అంచనాలననుసరించి
ధృవపరచబడింది. శవపంచాయతీ రిపోర్టులో అవసరార్థమై

నలభై రెండు

ఎర్రదయ్యాలు చంపినట్టు వేరుగా వ్రాయవలసివచ్చినా-
అసలు నిజమైన రిపోర్టుమాత్రం పైన వుదహరించినదేనని
గమనించేది.

ఇతి స్థానికం.

◆ ◆ ◆ ◆
ఈజాడ్యమే మరోజిల్లాలోని 'అ' అనే గ్రామం
లోకూడా ఒకర్ని సోకి మరోరూపంలో పీడించింది.

'అ' గ్రామంలో కేశవులు అనే భూస్వామి
వున్నాడట. ఒకానొకనాటిరాత్రి, ఆయన చాలా ప్రోద్దు
పోయేవరకూ ఎర్రదయ్యాలను హతమార్చడానికి అభేద్య
మైన స్లానులు చర్చించిచర్చించి కొంపకు చేరుకొన్నా
డట. తలుపులన్నీ బిగించి, ఇనపగళ్లువేసి, ఒకసారిమళ్ళీ
అన్నీ సరిచూచి పందిరిమంచంమీదికిచేరి పరుపులు పైకిలా
కొక్కిని మరీసరున్నాడట. ఎర్రదయ్యాలు ఒకవేళవచ్చి
పడ్డా మొదటిదెబ్బలు పరుపుకే తగుల్తాయని-

మరోగుంటలో ఎంకోదూరంనించి వచ్చిన
దగ్గరబంధువులు వర్షాన్ని వెంటబెట్టుకువచ్చారు. వచ్చి
తలుపులుతట్టడం కేకలుపెట్టడం సాగించారు. వాళ్ళురావ
డంవతే-వీరి పుత్రిరత్నానికి పెళ్లిసంబంధంకోసరం వచ్చా
రుట. ఈయనమాత్రం ఎర్రదయ్యాలు తనపెళ్లికే వచ్చా
యని హాడిలిపోయాడు. అంతెత్తు పందిరిమంచంమీది

నుంచీ దూకి భయంతో భార్యను చాటుచేసుకోబోయాడు. కాని మరొకటిచేసుకున్నాడు. గుడ్డలన్నీ తడిసిముద్దైపోయాయి, చెడుగబులుకొట్టాయి. చుట్టూపట్టూ, అయిన వాళ్లు, వచ్చి 'యిదండీసంగతీ' అన్నా నమ్మడే!

హాస్పిటల్ లో చేర్చారు. ఐనా బెడ్ మీద దుప్పట్లు గంట కొకటిరెండూ మార్చాల్సివస్తున్నాయి. ప్రక్కనే వుండే వాళ్ళ ముక్కులు బద్దలుకొట్టుకుపోతున్నాయి.

ఇతి సర్వే సర్వత్రాం

కలంతాజా:- మనశ్శీలీ, మద్రాస్, కర్నూలు హైదరాబాద్ వగైరా రాజభవనాల్లో సతం యిది అప్పుడప్పుడూ సోకడం - శివాలూచిందులూ పెట్టించడం సర్వసాధారణంగా జరిగేవిషయం.

గమనిక :- యిలా యీ వ్యాధి ప్రవేశించడం ఒకేవిధంగా జరుగుతున్నా, పరిణామంలో రకరకాలుగా పట్టిపీడించుకుతింటోంది. యింతవరకూ యీ జాడ్యానికి మందుకనిపెట్టినవాళ్లు కన్పించడంలేదు. — 'నభూతో నభవిష్యతి : కూడానట. ఎలాగంటే—

యీ వ్యాధినివారణకై పరిశోధనలూ ప్రయోగాలూ సాగించిన ప్రముఖవేత్తలంతా ఏకకంఠంతో ఓ

నలభై నాలుగు

నివేదికను ప్రకటించారు. అందులో — 'సామ్రాజ్య
వాదులూ, వారివారి వంశీకులూ, వారి ఆచారాలూ,
యీ ప్రపంచంలో వున్నంత కాలమూ యీ జాడ్యాన్ని నివారించే
తరుణోపాయం లేదనీ; అది అంతమైతేనే యీ వ్యాధి
అంతమూననీ, యీ నివేదికకు తిరుగులేదనీ చెప్పారు.
